

Incidence Trends of Injury and Mortality from Traffic Accidents in Urban and Suburban Areas of Isfahan Province during 2002-2010

Received: 4 January 2014

Revised: 14 June 2014

Accepted: 19 June 2014

ABSTRACT

Background: The aim of this study is to investigate the trends of incidence rate of morbidity and mortality from traffic accident in urban and suburban areas of Isfahan.

Materials and Methods: This descriptive cross-sectional analytic study was conducted with use of data achieved from the National Statistics, according to the Headquarter of Police (Traffic Police) and recorded in accidents nationwide program in Isfahan province. Incidence rates of injuries and deaths resulting from traffic accidents calculated per 100 thousand of population, based on the occurrence areas of the accidents.

Results: Overall, 128477 patients injured from traffic accidents during the study period, that 6392 patients (5%) died. It was found that 99,463 (77.4%) cases of injury (injuries and deaths) occurred in urban and 29014 cases (22.6%) happened in suburban areas. Trend of mortality incidence during the study was ascending, that changes from 4.9 to 26.58 per 100000 person of population. In this study 47.7% of traffic accidents occurred in motorcycle riders, 34.2% in the motorcar and 18.4% in pedestrians.

Conclusion: In Isfahan province during 2002– 2010 the incidence of traffic accidents, deaths and injuries were found in ascending trend. Urban areas include the larger proportion of accidents and injuries- and- suburban areas, a greater proportion of deaths. In Urban areas larger proportion of deaths occurred in pedestrians. Motorcycle is the biggest cause of traffic accidents.

Keywords: traffic accidents, incidence, urban, suburban

***Corresponding Author:**

Abdollah Mohammadian Hafshejani

Tel: (+98)3142226054

e-mail: a_mohamadii@yahoo.com

بررسی روند بروز تصادفات منجر به مرگ و میر و مصدومیت در مناطق درون شهری و بروون شهری استان اصفهان در طی سال های ۱۳۸۱-۱۳۸۹

تاریخ اصلاح: ۲۴ خرداد ۱۳۹۳

تاریخ پذیرش: ۲۹ خرداد ۱۳۹۳

تاریخ دریافت: ۱۵ بهمن ۱۳۹۲

چکیده

مقدمه: این مطالعه با هدف بررسی روند میزان بروز سالیانه آسیب‌ها و مرگ و میرهای ناشی از سوانح ترافیکی درمناطق شهری و بروون شهری استان اصفهان انجام شده است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه از نوع توصیفی و مقطعی- تحلیلی می‌باشد، که با استفاده از داده‌های مرکز ملی آمار بر پایه اطلاعات فرماندهی نیروی انتظامی (پلیس راهور) و داده‌های حاصل از برنامه ملی ثبت سوانح و حوادث انجام شده است. میزان بروز آسیب و مرگ و میر ناشی از سوانح ترافیکی، برای هر ۱۰۰ هزار نفر از جمعیت بر اساس منطقه‌ی رخداد سانحه محاسبه شده است.

یافته‌ها: بطور کلی ۱۲۸۴۷۷ نفر در طی دوره مطالعه در اثر سوانح ترافیکی در استان اصفهان مصدوم شدند که از این تعداد ۶۳۹۲ نفر (۵٪) فوت نمودند، همچنین ۹۹۴۶۳ مورد (۷۷/۴٪) از مصدومیت‌ها در مناطق درون شهری و ۲۹۰۱۴ مورد (۲۲/۶٪) در مناطق بروون شهری رخ داده است. روند میزان رخداد مرگ و میر در طی دوره مطالعه سعودی می‌باشد، به گونه‌ای که از ۴/۹ تا ۴۶/۵۸ در هر ۲۶/۵۸ در هر ۱۰۰۰۰۰ نفر جمعیت بوده است. در این مطالعه ۴۷/۷٪ از سوانح ترافیکی در موتورسیکلت سواران، ۳۴/۲٪ در خودروسواران و ۱۸/۴٪ در عابرین پیاده رخ داده است.

نتیجه گیری: در استان اصفهان در طی سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۸۱ روند رخداد سوانح ترافیکی، مرگ و میرها و آسیب‌ها سعودی می‌باشد. مناطق درون شهری نسبت بیشتری از تصادفات و آسیب‌ها و مناطق بروون شهری نسبت بیشتری از مرگ و میرها را در بر می‌گیرند. در مناطق درون شهری بیشتر مرگ و میرها در عابرین پیاده رخ می‌دهد. موتور سیکلت بیشترین عامل سوانح ترافیکی می‌باشد.

مهدي محمديان^۱ابوالفضل حجارى^۲عبدالله محمديان هفشنگاني^{۳*}

^۱کارشناس ارشد، اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲کارشناس ارشد، آموزش بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳دانشجوی دکتری، اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

نویسنده مسئول:

عبدالله محمديان هفشنگاني

تلفن: +۹۸(۳۱۴۲۲۶۰۵۴)

پست الکترونیک:

a_mohamadii@yahoo.com

کلید واژه‌ها: سوانح ترافیکی، میزان بروز، درون شهری، بروون شهری

مقدمه

حوادث منجر به ایجاد ۳۰/۳٪ ناخوشی‌ها و ۲۸/۷٪ مرگ و میر سالیانه می‌شوند [۲]. در کشورهای در حال توسعه حوادث جاده‌ای عامل ۶۵٪ مرگ‌ها و ۹۰٪ ناتوانی‌ها می‌باشد [۳]. آمار مرگ و میر جاده‌ای در لیتوانی ۲۷۰ [۴] و در مدیترانه جنوبی ۱۷/۲ [۱] و در ایران ۳۱/۸ [۵] در هر صد هزار نفر در سال می‌باشد. براساس مطالعه سوری و همکاران، تعداد مصدومین حوادث جاده‌ای در کشور

به همراه پیشرفت جوامع انسانی و نیاز مبرم به وسائل و تجهیزات نقلیه برای جابجایی، وقوع سوانح ترافیکی روندی فزاینده دارد [۱]. براساس آمار سازمان جهانی بهداشت سالانه ۱/۲ میلیون نفر در اثر سوانح جاده‌ای در سطح دنیا جان خود را از دست می‌دهند، و این

کشوری در سطح شبکه‌های بهداشت، تنها داده‌های مربوطه به سال ۱۳۸۵ و سال‌های بعد از آن مورد استفاده قرار گرفت و در واقع سعی شد ضعف داده‌های مطالعه با استفاده از اطلاعات حاصل از برنامه ثبت سوانح و حوادث کشوری اصلاح و جبران شود. بر پایه‌ی برنامه ثبت سوانح و حوادث کشوری، اطلاعات موجود در فرم گزارش مرابت اورژانس ۱۱۵ و اطلاعات شرح حال بیمار که توسط پرستار و پزشک تکمیل شده است جهت استخراج اطلاعات مورد نیاز استفاده شدند. این اطلاعات معمولاً توسط کارشناس مدارک پزشکی از پرونده مجرحین استخراج می‌گردد و به نرم افزار ثبت کشوری سوانح و حوادث وارد می‌شود. این اطلاعات توسط بیمارستان‌ها تکمیل و بصورت دوره‌ای به مرکز بهداشت استان انتقال داده می‌شوند و در آنجا اطلاعات کلیه شهرستان‌ها برای هر سال گردآوری می‌شود. با توجه به اینکه در استان اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی کاشان بصورت مستقل از دانشگاه علوم پزشکی اصفهان فعالیت می‌کند، این مطالعه تمامی جمعیت استان اصفهان بجز شهرستان کاشان را در بر می‌گیرد. با استفاده از داده‌های برنامه ثبت سوانح و حوادث، سوانح ترافیکی به سه گروه: سوانح خودرو سوار، موتورسیکلت سوار و عابر پیاده تقسیم شدند. داده‌ها از برنامه کشوری ثبت سوانح و حوادث به برنامه آماری SPSS15 وارد شد، و از آزمون‌های آماری تی تست و ANOVA جهت مقایسه میانگین سنی مجرحین از آزمون آماری کایسکویر جهت بررسی ارتباط بین نوع حادثه (موتورسیکلت سوار، خودرو سوار، عابر پیاده) با متغیرهایی همچون جنسیت (مرد و زن)، گروه‌های سنی (کمتر از ۳۰ سال، ۳۰-۵۰، ۵۰-۵۱ سال و بیشتر)، منطقه (خارج از شهر و روستا، شهر، روستا)، محل رخداد حادثه (بزرگراه و جاده، منزل، کوچه و خیابان، اماکن ورزشی، محل کار، اماکن عمومی، مدارس و اماکن آموزشی، سایر و نامعلوم) استفاده شد.

یافته‌ها

بطور کلی در طی دوره مطالعه ۱۰۴۳۴۷ مورد سوانح ترافیکی در سطح استان اصفهان رخ داده، که از میان آن‌ها ۵۳۵۲ (۵۳٪) مورد به مرگ منجر شده است. سوانح منجر به مرگ و میر بیشتر در مناطق برون شهری رخ داده است، بگونه‌ای که ۳۱۹۴ مورد (۵۹٪) از این سوانح در مناطق برون شهری و ۲۱۵۸ مورد

۲۴۵۷۵۴ و کل مرگ‌های جاده‌ای ۲۶۰۸۹ نفر در کل جمعیت کشور می‌باشد، به طوری که ۷۰ نفر در روز جان خود را در اثر سوانح از دست می‌دهند [۶]. حوادث ترافیکی موجب ضررها اقتصادی فراوانی می‌شود، به گونه‌ای که در کشورهای در حال توسعه هزینه‌ای معادل ۲۳۰ میلیون دلار و در کشورهای توسعه یافته ۳۶ میلیون دلار در پی دارد [۲]. نوجوانان و خصوصاً مردان از گروه‌های در معرض خطر بروز سوانح ترافیکی می‌باشند [۷ و ۱]. در سال ۲۰۰۰ میلادی میزان مرگ ناشی از حوادث ترافیکی در ایران ۳۰ نفر در صد هزار نفر بود، در حالی که این شاخص در سطح جهان و منطقه مدیترانه شرقی به ترتیب ۲۲/۶ و ۱۳/۹ در صد هزار نفر بوده است. نه تنها میزان فوق در ایران بالاتر از سطح جهانی و منطقه‌ای است بلکه نسبت مرگ‌های ناشی از حوادث جاده‌ای به کل مرگ‌ها (درصد کل مرگ‌ها) و نسبت عمر از دست رفته ناشی از آن‌ها به کل عمر از دست رفته به هر دلیل (۱۳/۵ درصد) می‌باشد، که از نسبت‌های متناظر در جهان و منطقه مدیترانه شرقی بالاتر است [۸]. هدف از انجام این مطالعه بررسی روند سالیانه رخداد سوانح و حوادث ترافیکی منجر به آسیب و مرگ و میر، در مناطق شهری و برون شهری استان اصفهان می‌باشد، تا بتوان ضمن تعیین سیر رخداد سوانح ترافیکی، اطلاعات مناسبی در این خصوص در اختیار سیاستگذاران برنامه‌های سلامت در سطح استان قرار داد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع توصیفی و مقطعي - تحلیلی می‌باشد، که با استفاده از داده‌های مرکز ملی آمار جمهوری اسلامی ایران که با توجه به اطلاعات حاصل از فرماندهی نیروی انتظامی استان اصفهان (پلیس راهور) کسب شد، صورت گرفت [۹]. در این مطالعه تمامی تصادفاتی که در سطح استان اتفاق افتاده‌اند و منجر به ایجاد آسیب یا مرگ و میر شده‌اند، در نظر گرفته شده است. در این مطالعه میزان بروز آسیب‌ها و مرگ و میرهای ناشی از سوانح ترافیکی، در هر ۱۰۰ هزار نفر از جمعیت براساس محل رخداد سانحه (درون شهری و برون شهری) محاسبه و ارائه شده است. جهت تعیین خصوصیات دموگرافیک افراد سانحه دیده و نوع سانحه از داده‌های برنامه ثبت سوانح و حوادث کشوری مربوطه به استان اصفهان استفاده شد. با توجه به زمان شروع طرح ثبت سوانح و حوادث

(۴۳/۳۶٪) در مناطق درون شهری گزارش شده است. همچنین تعداد افرادی که در اثر سوانح آسیب جسمانی دیده اند ۱۲۲۰۸۵ مورد (۰۲/۹۵٪) از کل مصدومین می باشند ولی آسیب های جسمانی در مناطق درون شهری بیشتر می باشند، بگونه ای که (۵۶/۷۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند. بطور کلی (۴۱/۹۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند. بطور کلی (۴۱/۹۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند. بطور کلی (۴۱/۹۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند. بطور کلی (۴۱/۹۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند. بطور کلی (۴۱/۹۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند. بطور کلی (۴۱/۹۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند. بطور کلی (۴۱/۹۹٪) موارد در مناطق برون شهری رخ داده اند.

نسبت رخداد مصدومیت ها در مناطق درون شهری به مناطق برون شهری (۴۲/۳٪) می باشد. بطور متوسط در هر سانحه ترافیکی ۱/۲ نفر مصدومیت (آسیب و یا مرگ و میر) رخ داده است.

بطور کلی میزان رخداد مرگ و میر در طی سال های ۱۳۸۱-۱۳۸۹ دارای یک روند صعودی به دست آمد به گونه ای که از ۴/۹ تا

جدول ۱: تعداد و میزان رخداد آسیب ها و مرگ و میر در استان اصفهان به تفکیک در مناطق درون شهری و برون شهری در طی سال های ۱۳۸۱-۱۳۸۹

سال	سوانح منجر به مرگ و میر و آسیب در مناطق برون شهری در استان اصفهان						سوانح منجر به مرگ و میر و آسیب در مناطق درون شهری					
	میزان رخداد	تعداد کل	میزان رخداد	تعداد کل	میزان بروز	تعداد کل	میزان رخداد	تعداد کل	میزان رخداد	تعداد کل	میزان رخداد	تعداد کل
۱۳۸۱	۶۲۴۹	۷۸۰۶/۳	۷۷۵۴	۱۷۰	۲۱۹۳/۶	۲۲۳۰	۴۹	۸۰۰۵	۹۹۸۴	۲۱۹	۱۲۸۴	۹۹۸۴
۱۳۸۲	۶۹۲۷	۸۲۳۳	۱۱۰۵	۲۴۲/۳	۱۷۶۷/۲	۱۹۱۳	۴۲	۸۴۱۴	۱۲۹۶۳	۲۸۴/۳	۱۲۹۶۳	۱۲۹۶۳
۱۳۸۳	۷۵۰۵	۸۵۶۶/۳	۹۰۰۳	۱۹۷/۴	۱۴۳۳/۶	۱۶۸۹	۳۷	۸۷۶۱	۱۰۶۹۲	۲۳۴/۵	۱۰۶۹۲	۱۰۶۹۲
۱۳۸۴	۸۳۵۸	۸۰۷۰	۹۹۲۴	۲۱۷/۶	۱۹۳۰	۲۸۱۶	۶۱/۷	۱۰۳۵۷	۱۲۷۴۰	۲۷۹/۴	۱۲۷۴۰	۱۲۷۴۰
۱۳۸۵	۸۶۱۹	۷۵۱۵	۹۵۶۴	۲۰۹/۷	۲۴۸۵	۴۱۰۸	۹۰	۱۱۴۶۹	۱۳۶۷۲	۳۰۰	۱۳۶۷۲	۱۳۶۷۲
۱۳۸۶	۸۶۵۹	۷۶۶۹/۶	۹۵۸۰	۲۱۰	۲۳۳۰/۲	۳۸۴۱	۸۴/۲	۱۱۳۰۳	۱۳۴۲۱	۲۹۴/۳	۱۳۴۲۱	۱۳۴۲۱
۱۳۸۷	۱۴۲۳۷	۸۲۰۵	۱۵۵۸۵	۳۴۲	۳۱۱۵	۴۷۷۳	۱۰۴/۶	۱۷۳۵۲	۲۰۳۵۴	۴۴۶/۵	۲۰۳۵۴	۲۰۳۵۴
۱۳۸۸	۱۳۶۷۷	۸۱۸۷/۳	۱۵۴۴۹	۳۳۹	۳۰۲۸	۴۷۶۴	۱۰۴/۴	۱۶۷۰۵	۲۰۲۱۳	۴۴۳/۳	۲۰۲۱۳	۲۰۲۱۳
۱۳۸۹	۹۹۵۶	۸۳۱۰	۱۱۵۰۴	۲۵۳/۴	۲۰۲۵	۱۸۸۰	۶۳	۱۱۹۸۱	۱۴۴۳۴	۳۱۶/۵	۱۴۴۳۴	۱۴۴۳۴
کل	۸۴۱۹۷	-	۹۹۴۶۳	-	۲۰۱۵۰	۲۹۰۱۴	-	۱۰۴۳۴۷	۱۲۸۴۷۷	-	-	-

(۳۲/۴۰٪) در مناطق درون شهری اتفاق افتاده است. سوانح منجر به رخداد آسیب های جسمی می باشد که بیشتر در مناطق درون شهری رخ داده اند، به گونه ای که (۳۹/۸۷٪) مورد در مناطق درون شهری و (۱۲/۱۷٪) در مناطق برون شهری تصادفات درون شهری (۸۷/۸۲٪) مورد (۶۸/۸۰٪) و تصادفات برون شهری (۵۰/۲۰٪) در مناطق برون شهری گزارش شده است. بطور کلی تصادفات درون شهری (۴۷/۸۴٪) از تصادفات را در بر می گیرند. نسبت رخداد تصادفات در مناطق درون شهری نسبت به مناطق برون شهری (۳۲/۱۹٪) می باشد.

در طی دوره مطالعه بطور کلی (۷۷/۱۲۸۴) نفر در اثر سوانح ترافیکی در استان اصفهان مصدوم و (۲۹/۶۳٪) فوت شده اند، تعداد افراد فوت شده (۵/۰٪) درصد از کل مصدومین را در بر می گیرند. از این تعداد (۳۶/۴۰٪) مورد (۵۶/۴۰٪) در مناطق برون شهری و (۲۹/۴۰٪) در مناطق برون شهری (۵۶/۴۰٪) در مناطق درون شهری

جدول ۲: تعداد و میزان رخداد مرگ و میر در استان اصفهان به تفکیک در مناطق درون شهری و برون شهری در طی سال های ۱۳۸۹ - ۱۳۸۱

سال	منجر به مرگ در مناطق درون شهری										منجر به مرگ در مناطق برون شهری		سوانح منجر به مرگ و میر در استان اصفهان							
	تعداد	میزان رخداد	تصادفات	سوانح منجر به مرگ و میر (در هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت)	تعداد	میزان رخداد	تصادفات	سوانح منجر به مرگ و میر (در هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت)	تعداد	میزان رخداد	تصادفات	سوانح منجر به مرگ و میر (در هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت)								
۱۳۸۱	۸۶	۶/۱۷۷	۱۳۲	۲/۸	۱۰۶	۶۰۳/۶	۱۴۰	۳	۸۳	۴۷۷/۴	۷۱	۳/۱	۱۴۲	۶/۱۷۴	۱۲۱	۱۳۸۲				
۱۳۸۲	۱۲۱	۶/۱۷۴	۱۴۲	۳/۱	۷۱	۴۷۷/۴	۱۰۶	۳	۹۷	۷۷۲/۳	۱۴۲	۳/۱	۱۴۲	۶/۱۷۴	۱۲۱	۱۳۸۳				
۱۳۸۳	۱۲۶	۱۶۷/۸	۱۴۰	۳	۱۴۰	۷۷۲/۳	۱۴۲	۳/۱	۱۳۲	۵۱۸	۴۰۹	۷/۷	۳۵۱	۱۲۵۵/۶	۲۵۱	۳/۶	۱۶۷/۸	۱۲۶	۱۳۸۳	
۱۳۸۴	۱۵۸	۱۸۹	۱۸۹	۱۸۹	۱۶۷	۱۲۵۵/۶	۳۵۱	۷/۷	۱۳۲	۲۸۲	۲۲۳	۱/۸	۸۳	۴۷۷/۴	۷۱	۳/۱	۱۴۲	۶/۱۷۴	۱۲۱	۱۳۸۲
۱۳۸۵	۱۵۲	۱۷۶/۳	۱۶۳	۳/۵	۱۶۳	۱۶۱/۰	۵۹۵	۱۳	۴۵۹	۷۵۸	۶۱۱	۱۳/۵	۶۱۷	۱۸۶/۰	۴۹۰	۳/۵	۱۶۳	۱۷۶/۳	۱۵۲	۱۳۸۵
۱۳۸۶	۱۴۷	۱۶۹/۵	۱۶۳	۳/۵	۱۶۳	۱۶۰/۰	۱۸۶/۰	۱۳/۵	۴۹۰	۷۸۰	۶۳۷	۱۳/۵	۶۱۷	۱۸۶/۰	۴۹۰	۳/۵	۱۶۳	۱۶۹/۵	۱۴۷	۱۳۸۶
۱۳۸۷	۴۰۶	۲۸۵/۱	۴۳۸	۹/۶	۴۳۸	۱۹۱۰	۷۶۸	۱۶/۴	۷۶۸	۱۱۸۶	۱۰۰۱	۱۶/۴	۷۶۸	۱۹۱۰	۵۹۵	۹/۶	۴۳۸	۲۸۵/۱	۴۰۶	۱۳۸۷
۱۳۸۸	۳۷۱	۲۷۱/۲	۳۹۳	۸/۶	۳۹۳	۲۰۴۱	۷۶۶	۱۶/۸	۷۶۶	۱۱۵۹	۹۸۹	۱۶/۸	۷۶۶	۲۰۴۱	۶۱۸	۸/۶	۳۹۳	۲۷۱/۲	۳۷۱	۱۳۸۸
۱۳۸۹	۵۹۱	۵۹۳/۶	۵۹۱	۱۲/۹	۱۲/۹	۲۵۰۴	۶۲۱	۱۳/۶	۶۲۱	۱۲۱۲	۱۰۹۸	۱۳/۶	۶۲۱	۲۵۰۴	۵۰۷	۱۲/۹	۵۹۱	۵۹۳/۶	۵۹۱	۱۳۸۹
کل	۲۱۵۸	-	۲۳۳۹	-	-	۳۱۹۴	-	-	-	۶۳۹۲	۵۳۵۲	-	-	۴۰۶۳	-	-	-	-	۲۱۵۸	-

مورد (۱۰/۹٪) در خارج از شهر و روستا رخداد دارد. بیشترین تعداد رخداد سانحه ترافیکی در شهریور ماه [۲۱۵۶۶ مورد (۱۲/۲٪)] و کمترین آن در آذرماه [۵۰۲ مورد (۱/۵٪)] گزارش شده است.

موتورسیکلت سواران: بیشترین تعداد سوانح ترافیکی در موتورسیکلت سواران مشاهده می شود، به گونه ای که در این گروه تعداد ۸۳۶۴۸ مورد (۴۷/۷٪) سانحه ترافیکی رخداد دارد. در این گروه مردان نسبت بیشتری از مجرحوین را تشکیل می دانند به طوری که تعداد مردان ۷۴۷۴۳ (۴۹/۴٪) و تعداد زنان ۸۹۰۵ (۶/۱۰٪) به دست آمد. نسبت جنسی (مرد به زن) در موتور سیکلت سواران برابر با ۸/۴ و میانگین سنی آنها در هنگام رخداد سانحه ۱۴ سال بود. در مردان میانگین سنی برابر با $26/41 \pm 13/7$ و در زنان $26/41 \pm 16/48$ می باشد که این اختلاف از نظر آماری معنی دار است ($P < 0.001$) در موتور سیکلت سواران بیشترین تعداد سوانح در مناطق شهری گزارش شده، به طوری که ۷۳۵۸۹ مورد (۸/۸٪) در مناطق شهری، ۷۴۶۳ مورد (۹/۶٪) در مناطق روستایی و ۲۵۹۶ مورد (۳/۶٪) در خارج از شهر و روستا رخداد دارد. بیشترین تعداد رخداد سانحه ترافیکی در موتور سیکلت سوران در شهریور ماه (۱۱۱۴۶ مورد (۱۳/۳٪)) و کمترین آن در آذر ماه (۴۱۵۹ مورد (۵٪)) بود.

۲۶/۵۸ در هر صد هزار نفر جمعیت می باشد، البته روند افزایشی در رخداد مرگ و میر در تصادفات درون شهری و برون شهری و همچنین در تصادفاتی که منجر به ایجاد آسیب شده اند، مشاهده می شود. ولی باید ذکر نمود که میزان مرگ و میر در سال ۱۳۸۸ شروع به کاهش نموده است (جدول ۱ تا ۳ و نمودار ۱ و ۲). اطلاعات حاصل از برنامه ثبت سوانح و حوادث ترافیکی نشان می دهد که در طی سال های ۱۳۸۵-۸۹ تعداد ۱۷۶۴۸۹ مورد مصدومیت در اثر سوانح ترافیکی در سطح استان اصفهان رخداد دارد. که ۱۳۷۹۶۰ مورد (۷۸/۲٪) را مردان و ۳۸۵۲۹ مورد (۲۱/۸٪) را زنان تشکیل می دهند. نسبت جنسی (مرد به زن) برابر با ۳/۵۸ می باشد. میانگین سنی کل مجرحوین برابر با $28/54 \pm 16/2$ سال می باشد. میانگین سنی در مردان برابر با $15/73 \pm 28 \pm 15/73$ و در زنان $29/87 \pm 17/72$ می باشد که از نظر آماری این اختلاف معنی دار می باشد ($P < 0.001$) میان میانگین سنی مصدومین (سوانح در موتور سیکلت سواران $14/41 \pm 26/41$ سال، خودرو سواران $\pm 16/3$ سال و عابرین پیاده $30/42 \pm 20/13$ سال) اختلاف آماری معنی دار مشاهده شد ($P < 0.001$) بیشترین تعداد سوانح در مناطق شهری رخداد دارد، به گونه ای که ۱۴۳۱۱۶ مورد (۸/۸٪) در مناطق شهری، ۱۴۳۵۰ مورد (۸/۱٪) در مناطق روستایی و ۱۹۲۲۳

برابر با $20/33 \pm 20/87$ و در زنان $19/74 \pm 31/42$ به دست آمد که این اختلاف از نظر آماری معنی دار نمی‌باشد ($P=0/547$). نسبت جنسی (مرد به زن) در عابرین پیاده برابر با $1/8$ بود. در عابرین پیاده بیشترین تعداد سوانح در مناطق شهری بوده است به گونه‌ای که در 29672 مورد ($91/4\%$) در مناطق شهری، 2228 مورد ($6/9\%$) در مناطق روستایی و 573 مورد ($1/8\%$) در خارج از شهر و روستا رخداده است. بیشترین تعداد رخداد سانحه ترافیکی در عابرین پیاده در اردیبهشت ماه 3753 مورد ($11/6\%$) و کمترین آن در آذر ماه (1591 مورد [$4/9\%$]) گزارش شد.

همچنین بین نوع حادثه (موتورسیکلت سوار، خودرو سوار، عابر پیاده) با متغیرهایی همچون جنسیت (مرد و زن)، گروه‌های سنی (کمتر از 30 سال، $30-50$ سال و بیشتر)، منطقه رخداد حادثه (خارج از شهر و روستا، شهر، روستا)، محل رخداد حادثه (بزرگراه و جاده، منزل، کوچه و خیابان، اماکن ورزشی، محل کار، اماکن عمومی، مدارس و اماکن آموزشی، سایر و نامعلوم) ارتباط آماری معنی دار مشاهده گردید ($P<0/001$).

بحث و نتیجه‌گیری

بطور کلی $77/41\%$ از مصدومیت‌ها (آسیب‌ها و مرگ و میر) در مناطق درون شهری و $22/85\%$ در مناطق برون شهری رخداده است. نسبت رخداد مصدومیت‌ها در مناطق درون شهری نسبت به

خودرو سواران: این گروه رتبه دوم را در سوانح ترافیکی دارد، بگونه‌ای که 60368 مورد ($34/2\%$) از سوانح ترافیکی در استان اصفهان در طی سال‌های $1385-89$ را در بر می‌گیرند. در این گروه نیز 42221 مورد ($20/1\%$) از مصدومین را مردان و 18042 مورد ($29/9\%$) را زنان تشکیل دادند. نسبت جنسی (مرد به زن) در مصدومین خودرو سوار برابر با $2/34$ و میانگین سنی آن‌ها در هنگام رخداد سانحه $16/3 \pm 30/22$ بود. میانگین سنی در مردان برابر با $16/51 \pm 30/51$ و در زنان $16/85 \pm 29/55$ به دست آمد که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P<0/001$). در خودرو سواران بیشترین تعداد سوانح در مناطق شهری رخداده است به گونه‌ای که در 29855 مورد (66%) در مناطق شهری، 16054 مورد ($26/6\%$) در خارج از مناطق شهری و روستایی و 4459 مورد ($7/4\%$) در مناطق روستایی گزارش شده است. بیشترین تعداد رخداد سانحه ترافیکی در خودرو سواران در تیر ماه (7662 مورد [$12/7\%$]) و کمترین آن در آذر ماه (3302 مورد [$5/5\%$]) مشاهده شد.

عابرین پیاده: این گروه در رتبه سوم سوانح ترافیکی قرار دارد، بطوری که 34473 مورد ($18/4\%$) از سوانح ترافیکی را شامل می‌شوند. از این تعداد 20896 مورد ($64/3\%$) را مردان و 11577 مورد ($35/7\%$) را زنان تشکیل داده‌اند. میانگین سنی آن‌ها در هنگام رخداد سانحه $20/13 \pm 30/42$ سال بود. در مردان میانگین سنی

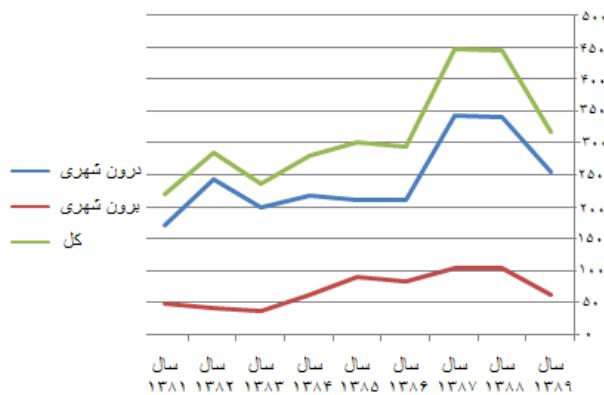
جدول ۳: تعداد و میزان رخداد آسیب‌ها در مناطق درون شهری و برون شهری در طی سال‌های $1389-1381$

سال	تعداد	سوانح منجر به آسیب در مناطق برون شهری										سوانح منجر به آسیب در مناطق درون شهری										
		میزان رخداد	تعداد کل	تعداد کل	میزان رخداد	تعداد	میزان رخداد	تعداد	میزان رخداد	تعداد	میزان رخداد	تصادفات	میزان رخداد	تعداد	میزان رخداد	تصادفات	میزان رخداد	تعداد	میزان رخداد	تصادفات	میزان رخداد	
۱۳۸۱	۶۱۶۳	۹۷۱۲	۷۸۱۳	۴۵/۸	۲۰۹۰	۹۳۹۶/۳	۱۶۵۰	۱۶۷	۷۶۲۲	۹۸۶۲	۱۳۸۱	۲۱۳	۸۷۱۳	۴۵/۸	۲۰۹۰	۹۳۹۶/۳	۱۶۵۰	۱۶۷	۷۶۲۲	۹۸۶۲	۶۱۶۳	
۱۳۸۲	۶۸۰۶	۱۲۷۳۸	۸۲۲۲	۴۰	۱۸۳۰	۹۵۲۲/۵	۱۴۱۶	۲۳۹	۱۰۹۰۸	۹۸۲۲/۵	۱۳۸۲	۲۷۹/۳	۱۲۷۳۸	۸۲۲۲	۴۰	۱۸۳۰	۹۵۲۲/۵	۱۴۱۶	۲۳۹	۱۰۹۰۸	۹۸۲۲/۵	۶۸۰۶
۱۳۸۳	۹۸۳۳	۱۰۴۱۰	۸۵۳۸	۳۴	۱۵۴۷	۹۲۲۷/۷	۱۱۵۹	۱۹۴/۵	۸۸۶۳	۹۸۳۳	۱۳۸۳	۲۲۸/۳	۱۰۴۱۰	۸۵۳۸	۳۴	۱۵۴۷	۹۲۲۷/۷	۱۱۵۹	۱۹۴/۵	۸۸۶۳	۹۸۳۳	۹۸۳۳
۱۳۸۴	۸۲۰۰	۱۲۲۲۲	۹۹۴۸	۵۴	۲۴۶۵	۸۷۳۴/۴	۱۷۴۸	۲۱۴	۹۷۵۷	۹۸۱۱	۱۳۸۴	۲۶۸	۱۲۲۲۲	۹۹۴۸	۵۴	۲۴۶۵	۸۷۳۴/۴	۱۷۴۸	۲۱۴	۹۷۵۷	۹۸۱۱	۸۲۰۰
۱۳۸۵	۸۴۶۷	۱۲۹۱۴	۱۰۸۵۸	۷۷	۳۵۱۳	۸۳۸۹/۳	۲۳۹۱	۲۰۶	۹۴۰۱	۹۸۲۳/۶	۱۳۸۵	۲۸۳/۲	۱۲۹۱۴	۱۰۸۵۸	۷۷	۳۵۱۳	۸۳۸۹/۳	۲۳۹۱	۲۰۶	۹۴۰۱	۹۸۲۳/۶	۸۴۶۷
۱۳۸۶	۸۵۲۲	۱۲۶۴۱	۱۰۶۶۶	۷۰	۳۲۲۴	۸۱۳۹/۷	۲۱۴۴	۲۰۶/۵	۹۴۱۷	۹۸۲۹	۱۳۸۶	۲۷۷/۲	۱۲۶۴۱	۱۰۶۶۶	۷۰	۳۲۲۴	۸۱۳۹/۷	۲۱۴۴	۲۰۶/۵	۹۴۱۷	۹۸۲۹	۸۵۲۲
۱۳۸۷	۱۳۸۳۱	۱۹۱۷۲	۱۶۳۵۱	۸۸	۴۰۲۵	۸۰۹۰	۲۵۲۰	۳۳۲	۱۵۱۴۷	۹۷۱۵	۱۳۸۷	۴۲۰/۵	۱۹۱۷۲	۱۶۳۵۱	۸۸	۴۰۲۵	۸۰۹۰	۲۵۲۰	۳۳۲	۱۵۱۴۷	۹۷۱۵	۱۳۸۳۱
۱۳۸۸	۱۳۳۰۶	۱۹۰۵۴	۱۵۷۱۶	۸۷/۷	۳۹۹۸	۷۹۵۹	۲۴۱۰	۳۳۰	۱۵۰۵۶	۹۷۲۸/۷	۱۳۳۰۶	۴۱۸	۱۹۰۵۴	۱۵۷۱۶	۸۷/۷	۳۹۹۸	۷۹۵۹	۲۴۱۰	۳۳۰	۱۵۰۵۶	۹۷۲۸/۷	۱۳۳۰۶
۱۳۸۹	۹۳۶۵	۱۳۲۲۲	۱۰۸۸۳	۴۹/۵	۲۲۵۹	۷۴۹۶/۴	۱۵۱۸	۲۴۰/۴	۱۰۹۶۳	۹۴۰۶/۴	۹۳۶۵	۲۹۰	۱۳۲۲۲	۱۰۸۸۳	۴۹/۵	۲۲۵۹	۷۴۹۶/۴	۱۵۱۸	۲۴۰/۴	۱۰۹۶۳	۹۴۰۶/۴	۹۳۶۵
کل	۸۲۰۳۹	-	۱۲۲۰۸۵	۹۸۹۹۵	-	۲۴۹۵۱	-	۱۶۹۵۶	-	۹۷۱۲۴	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	۸۲۰۳۹	

سرعت وسایل نقلیه در مناطق برون شهری نسبت به مناطق درون شهری می باشد که نشان دهنده اهمیت رفتارهای صحیح رانندگی و وضعیت وسایل نقلیه و همچنین جاده های بین شهری از این نظر است.

بیشترین نسبت آسیب ها در استان اصفهان در مناطق درون شهری گزارش شده است که عمدتاً مصدومیت های ناشی از عابرین پیاده را نیز در بر می گیرد، البته باید به این نکته نیز توجه نمود که $\frac{36}{43}$ % از مرگ و میرها در این استان در مناطق درون شهری رخ داده است که در واقع با توجه به میانگین سرعت وسایل نقلیه در مناطق درون شهری بنظر نمی رسد، مرگ ناشی از تصادفات در این مناطق برای خودرو سواران اتفاق افتاده باشد بلکه احتمالاً بیشتر این موارد در عابرین پیاده و موتورسیکلت سواران رخ داده است، بنابراین در این استان باید با تصویب و به کارگیری قوانین مناسب در این زمینه، اینمی عابرین پیاده را ارتقا بخشید.

در این تحقیق، میانگین سنی مصدومین $16/2 \pm 4/5$ سال به دست آمد، که نشان دهنده این موضوع می باشد که بیشتر تصادفات در میان افراد جوان رخ می دهد. در مطالعه ای که توسط توانایی و عابدینی در استان قم در خصوص سوانح ترافیکی جاده ای صورت گرفت، مشاهده شد که میانگین سنی مصدومین $17/57 \pm 33/46$ سال است و بیشتر مصدومین را نیز مردان تشکیل می دهند [۱۶]. در مطالعه دیگری که توسط حاتم آبادی با عنوان الگوی اپیدمیولوژیک مصدومیت های ترافیکی جاده تهران - آبعلی انجام

نمودار ۱: روند میزان بروز سوانح ترافیکی به تفکیک برون شهری و درون شهری در استان اصفهان در طی سال های ۱۳۸۱-۸۹

مناطق برون شهری $\frac{3}{42}$ می باشد. یعنی در واقع میزان رخداد مصدومیت ها در مناطق درون شهری تقریباً سه برابر مناطق برون شهری می باشد. البته رخداد بیشتر مصدومیت ها در اثر سوانح ترافیکی در مناطق درون شهری نسبت به مناطق برون شهری، در سایر مناطق جهان نیز مشاهده شده است، به گونه ای که نتایج مطالعات مشابه در این زمینه نشان می دهد ۷۷-۵۵ درصد موارد سوانح ترافیکی در مناطق درون شهری اتفاق افتاده است [۱۱] و [۱۰]. این یافته نشان می دهد که در استان اصفهان نیز مناطق شهری اهمیت بیشتری در تعداد رخداد تصادفات دارند.

در این مطالعه مشاهده شد که میزان مرگ و میر ناشی از سوانح رانندگی در استان اصفهان در حال افزایش می باشد، به گونه ای که از $4/9$ تا $26/58$ در هر صد هزار نفر جمعیت در نوسان می باشد و بطور کلی دارای یک روند افزایشی می باشد. البته می توان یکی از دلایل عمدی این روند صعودی را ناشی از افزایش وسائل نقلیه در طی سال های اخیر در استان دانست که این امر در مطالعه ای که در کشور پاکستان انجام شده و اظهار می دارد که به ازای افزایش تعداد وسائل نقلیه، تعداد حوادث ترافیکی بیشتر می شود، تایید شده است [۱۲]. این در حالی است که در بیشتر کشورهای غربی با افزایش تعداد وسایل نقلیه میزان خدمات ناشی از سوانح ترافیکی نه تنها بیشتر نشده، بلکه در پاره ای از موقع کاهش نیز یافته است [۱۵]-[۱۳].

بیشترین نسبت مرگ و میرها ($56/36\%$) در استان اصفهان در مناطق برون شهری رخ داده است، که علت آن بیشتر بودن میانگین

نمودار ۲: روند میزان بروز مرگ و میر ناشی از سوانح ترافیکی به تفکیک برون شهری و درون شهری در استان اصفهان در طی سال های ۱۳۸۱-۸۹

در این مطالعه ۷/۴۷٪ از سوانح ترافیکی در موتورسیکلت سواران، ۲/۳۴٪ در خودروسواران و ۴/۱۸٪ در عابرین پیاده رخ داده است، که نشان می‌دهد تقریباً نیمی از سوانح ترافیکی در موتورسیکلت سواران می‌باشد. این نتیجه در مطالعات دیگر در داخل و خارج از کشور نیز مشاهده شده است، بگونه‌ایی که در مطالعه‌ای که در سنجاق انجام شد، موتورسیکلت سواران همانند مطالعه حاضر بیشترین سهم را در سوانح ترافیکی داشتند [۲۷]. در مطالعاتی که در کشور آلمان و ایتالیا انجام شد نیز موتورسیکلت به عنوان یکی از عوامل مهم در رخداد سوانح ترافیکی شناخته شدند [۱۵ و ۶].

اگرچه در استان اصفهان در طی سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۸۱ روند رخداد سوانح ترافیکی، مرگ و میرها، آسیب‌ها و مصدومیت‌ها بطور کلی افزایشی می‌باشد، اما روند مرگ و میر از سال ۸۹ تا ۸۸ کاهش یافته است. مناطق شهری نسبت بیشتری از موارد تصادفات و آسیب‌ها را نسبت به مناطق برون شهری در بر می‌گیرند، ولی بیشتر مرگ و میرها در اثر سوانح ترافیکی در مناطق برون شهری رخ می‌دهند. بر همین اساس سیاست گذاران کشور باید جهت کاهش سوانح برون شهری تصمیمات مناسبی اتخاذ و اعمال نمایند که انجام اقداماتی از قبیل وضع قوانین دقیق ترافیکی، تعیین استانداردهای ایمنی جهانی برای خودروسازان داخلی- با توجه به اینکه عمدۀ وسایل نقلیه مورد استفاده در ایران ساخت شرکت‌های خودرو سازی داخلی می‌باشد، اصلاح جاده‌های بین شهری و رفع عیوب ایجاد شده در این زمینه در اثر گذشت زمان، ترویج و همچنین فرهنگ سازی در زمینه استفاده از کمربند ایمنی و کلاه ایمنی می‌تواند در این راستا موثر باشد.

در مناطق درون شهری بیشتر مرگ و میرها در عابرین پیاده و موتورسیکلت سواران و در مناطق برون شهری در خودرو سواران رخ می‌دهد. موتورسیکلت عامل نیمی از سوانح ترافیکی در سطح استان می‌باشد، و بیشتر سوانح ناشی از آن در مناطق درون شهری رخ می‌دهند، بنابراین باید با وضع قوانین دقیق ترافیکی، استفاده از وسایل نقلیه مناسب و ایمن تر و همچنین اتخاذ سیاست‌های سختگیرانه تری در خصوص صدور گواهینامه برای موتورسیکلت سواران و لحاظ نمودن جریمه‌های سنگین‌تر در مورد موتورسیکلت سوارانی که رفتارهای مخاطره آمیزی انجام می‌دهند، اصلاح

شد، میانگین سنی بیماران ۳۳ سال به دست آمد [۱۷]. نتایج این مطالعه نیز مشابه نتایج حاصل از مطالعه حاضر می‌باشد، بنابراین با توجه به اینکه سوانح ترافیکی در ایران بیشتر در افراد جوان رخ می‌دهد و این سوانح با مرگ و میر و معلولیت همراه می‌باشند، کاهش امید به زندگی و افزایش سال‌های تطبیق شده عمر همراه با ناتوانی به تدریج در جامعه رخ می‌دهد.

در این مطالعه نسبت جنسی مردان به زنان ۳/۵۸ به دست آمد که این امر نشان دهنده بالا بودن نسبت رخداد سوانح در مردان در مقایسه با زنان می‌باشد. نسبت مرد به زن در مطالعاتی که در زمینه سوانح و حوادث ترافیکی در سایر نقاط جهان انجام شده است از ۱/۳ تا ۹/۶ گزارش شده است [۱۸-۲۱]. بگونه‌ای که در کشور سوئد ۱/۶، در دانمارک ۲/۹، در استرالیا ۳/۲۶، در سنگاپور ۴/۶ و در پاکستان ۶ به ۱ گزارش شده است [۲۲-۲۵]، البته در مطالعاتی که در این زمینه در کشور ایران انجام شده، بیشتر بودن نسبت مردان به زنان نیز مشاهده شده است [۲۶ و ۱۷]. بگونه‌ای که در یک مطالعه‌ای که در سنجاق انجام شد، نسبت مردان به زنان آسیب دیده ۵ به ۱ گزارش شد [۲۷]. در مطالعه حاتم آبادی، نیز نسبت جنسی مرد به زن ۵/۲ به دست آمده است [۱۷] که با نتایج حاصل از این مطالعه هماهنگی دارد. بنابراین همانگونه که مشاهده شد رخداد سوانح در ایران مشابه سایر کشورهای جهان می‌باشد و مردان سهم بیشتری از مصدومیت‌ها را به خود اختصاص می‌دهند. این تفاوت عمدۀ در نسبت جنسی رخداد سوانح، می‌تواند به دلیل عواملی همچون تفاوت در خصوصیات زنان و مردان براساس شغل، تحصیلات، آگاهی و نگرش، وضعیت اقتصادی، فعالیت روزمره و سرگرمی، وضعیت اجتماعی و فرهنگی، اشتغال بیشتر مردان در خارج از خانه و بیشتر بودن رفتارهای پرخطر مردان در حین رانندگی و عبور از خیابان دانست [۲۶ و ۶].

میانگین سنی رخداد سوانح در موتورسیکلت سواران کمتر از خودرو سواران می‌باشد که این اختلاف از نظر آماری معنی دار است، البته این اختلاف قابل انتظار می‌باشد زیرا که میانگین سنی افراد استفاده کننده از موتورسیکلت به عنوان وسیله نقلیه نسبت به خودرو سواران کمتر است، که می‌توان دلیل آن را دسترسی کمتر این افراد به خودرو و یا علاقه بیشتر آن‌ها به استفاده از موتورسیکلت دانست.

- tions implemented by traffic police. *Traffic Inj Prev* 2009; 10: 375-8.
6. Barss P. Injury prevention: an international perspective epidemiology, surveillance, and policy. Oxford University Press 1998.
 7. Rehman H, Zulkifli N, Subramaniam K, editors. Car Occupants Accidents and Injuries Among Adolescents in A State in Malaysia. Proceedings of the Eastern Asia Society for Transportation Studies 2005; 5: 1867-74.
 8. Luby S, Hassan I, Jahangir N, Rizvi N, Farooqi M, Ubaid S, et al. Road traffic injuries in Karachi: the disproportionate role of buses and trucks. *Southeast Asian J Tropical Med Public Health* 1997; 28: 395-8.
 9. Esfahan Provincial Governorship Planning Assistance. Isfahan Statistical Yearbook 2009. Esfahan: Esfahan Provincial Governorship, Planning Assistance, Statistical and information office 2011; 506-7.
 10. Murray CJ, Lopez AD. Alternative projections of mortality and disability by cause 1990–2020: Global Burden of Disease Study. *Lancet* 1997; 349: 1498-504.
 11. Krug EG, Sharma GK, Lozano R. The global burden of injuries. *Ame J Public Health* 2000; 90: 523-6.
 12. Hyder AA, Ghaffar A, Masood TI. Motor vehicle crashes in Pakistan: the emerging epidemic. *Inj Prev* 2000; 6: 199-202.
 13. Van Beeck EF, Borsboom GJ, Mackenbach JP. Economic development and traffic accident mortality in the industrialized world, 1962–1990. *Int J Epidemiol* 2000; 29: 503-9.
 14. Ingebrigtsen T, Mortensen K, Romner B. The epidemiology of hospital-referred head injury in northern Norway. *Neuroepidemiology* 1998; 17: 139-46.
 15. Kardara M, Kondakis X. Road traffic accidents in Greece: Recent trends (1981–1991). *Eur J Epidemiol* 1997; 13: 765-70.
 16. Tavanania M, Abedini Z. Epidemiological Study of Road Traffic Accidents in Qom. *Qom Univ Med Sci J* 2012; 5: 17-25. (Persian)
 17. Hatamabadi H, Soori H, Vafaei R, Hadadi M, Ainy E, Asnaashari H. Epidemiological pattern of road traffic injuries in Tehran-Abali Axis in 2008: A prospective study. *Payesh* 2012; 11: 29-37. (Persian)
 18. Tavris DR, Kuhn EM, Layde PM. Age and gender patterns in motor vehicle crash injuries: importance of type of crash and occupant role. *Accid Anal Prev* 2001; 33: 167-72.
 19. Ferrando J, Plasencia A, MacKenzie E, Oros M, Arribas P, Borrell C. Disabilities resulting from traffic injuries in Barcelona, Spain: 1-year incidence by age, gender and type of user. *Accid Anal Prev* 1998; 30: 723-30.

رفتارهای رانندگی در آن‌ها و استفاده ایشان از کلاه ایمنی، در زمینه کاهش رخداد سوانح ترافیکی و همچنین کاهش صدمات ناشی از آن اقدامات مفیدی انجام داد. البته نکات عنوان شده در مورد خودرو سواران و عابرین پیاده نیز صدق می‌کند. همچنین باید در مناطق شهری برای عابرین پیاده اهمیت خاصی قائل شد و در جهت افزایش سطح ایمنی آن‌ها در این مناطق اقدامات زودرس و موثری را برنامه‌ریزی و اجرا نمود.

محدودیت‌ها

این مطالعه با توجه به منبع اطلاعات مورد استفاده در آن (داده‌های مرکز ملی آمار)، دارای محدودیت‌هایی از قبیل عدم امکان محاسبه نسبت جنسی، میانگین سنی مجروه‌های تعیین روند بروز سوانح ترافیکی براساس جنسیت و گروه‌های سنی مصدومین و رانندگان بود، که سعی شد با استفاده از اطلاعات حاصل از برنامه ثبت سوانح و حوادث کشوری این محدودیت تا حدی جبران گردد.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از کلیه افرادی که بنحوی در جمع‌آوری اطلاعات به کار گرفته شده در این مقاله همکاری داشته‌اند، خصوصاً جناب آقای مهندس حسین تواضعی (کارشناس برنامه ثبت سوانح و حوادث استان اصفهان) و جناب آقای علیرضا نوروزی (کارشناس مبارزه با بیماری‌های دانشگاه علوم پزشکی اصفهان) صمیمانه تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

1. Verma PK, Tiwari K, editors. Epidemiology of Road Traffic injuries in Delhi: Result of a survey. Regional Health Forum 2004.
2. Peden M, Scurfield R, Sleet D, Mohan D, Hyder AA, Jarawan E, et al. World report on road traffic injury prevention. World Health Organization Geneva 2004.
3. Wickramanayake I, Gunasena G, Wickramanayake W, Goonasekera C. The Prevalence of Known Risk Factors for Road Traffic Accidents in Candy Police Administrative Area. Proceedings of Peradeniya University Research Sessions, Serilanka 2007; 12: 129-30.
4. Lunevicius R, Herbert HK, Hyder AA. The epidemiology of road traffic injuries in the Republic of Lithuania, 1998-2007. *Eur J Public Health* 2010; 20: 702-6.
5. Soori H, Royanian M, Zali AR, Movahedinejad A. Road traffic injuries in Iran: the role of interven-

- 20.Dessie T, Larson CP. The occurrence and driver characteristics associated with motor vehicle injuries in Addis Ababa, Ethiopia. *J Trop Med Hyg* 1991; 94: 395-400.
- 21.Swadiwudhipong W, Nguntra P, Mahasakpan P, Koonchote S, Tantriratna G. Epidemiologic characteristics of drivers, vehicles, pedestrians and road environments involved in road traffic injuries in rural Thailand. *Southeast Asian J Trop Med Public Health* 1994; 25: 37-44.
- 22.Wong E, Leong MK, Anantharaman V, Raman L, Wee KP, Chao TC. Road traffic accident mortality in Singapore. *J Emerg Med* 2002; 22: 139-46.
- 23.Bostrom L, Wladis A, Nilsson B. A review of serious injuries and deaths among car occupants after motor vehicle crashes in Sweden from 1987 to 1994. *Arch Orthop Trauma Surg* 2001; 121: 1-6.
- 24.Andersson AK, Chapman L. The impact of climate change on winter road maintenance and traffic accidents in West Midlands, UK. *Accid Anal Prev* 2011; 43: 284-9.
- 25.Edwards JB. The temporal distribution of road accidents in adverse weather. *Meteorol Appl* 1999; 6: 59-68.
- 26.Roudsari BS, Sharzei K, Zargar M. Sex and age distribution in transport-related injuries in Tehran. *Accid Anal Prev* 2004; 36: 391-8.
- 27.Mobaleghi J, Molanaee N. Road accident mortality and morbidity in besat hospital accident ward. *Sci J Kurdistan Univ Med Sci* 2002; 6: 28-33. (Persian)